

Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder Lovgivningsmagten i sin Tid har vedtaget denne Bestemmelse, saa fortolker Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening denne Bestemmelse paa en helt anden Maade. Ministeriets Fortolkning af denne Bestemmelse findes netop i Punkt b. Hvad der staar i Punkt b i det foreliggende Forslag, er den Fortolkning, som Ministeriet altid har givet af den paagældende Bestemmelse, og jeg behøver ikke at nævne den yderligere. Men den Fortolkning, som man rykker frem med fra den anden Side, gaar ud paa, at Timelærer virksomhed uden Hensyn til, i hvilken Kommune den er bleven udført, enten det er sket i den Kommune, i hvilken vedkommende Lærer senere faar fast Ansættelse, eller i andre Kommuner, skal medregnes i Ancienneteten; det betyder intet, at det er sket i forskellige Kommuner. Timelærer virksomhed skal under alle Omstændigheder medregnes ved Opgørelsen af den paagældende Lærers Anciennetet. Vi, som have været med ved Skolelovens Udvalgsbehandling, kunne ikke gaa ind paa, at det er rigtigt, at dette i det hele taget er denne Bestemmelses Indhold, og jeg tør sige, at hvis Bestemmelsen skulde forstaaes paa denne Maade, er den ret uforstandig og uklog. Forholdet er jo simpelthen det, at naar en ung Lærer i en Købstadkommune har været Timelærer i en Række Aar og derefter opnaar fast Ansættelse ved samme Kommunens Skolevæsen, saa opnaar han netop dette, fordi man har fundet ham at være en brugbar Lærer, og at der ellers ikke har været noget at udsætte paa ham med Hensyn til hans personlige Optræden. Han har med andre Ord evnet at passe sig ind i de Forhold, hvorunder han er kommen til at virke, og man synes godt om ham, og saa er det, at man tilstaaer en saadan Lærer den Begunstigelse, at hans Timelærer virksomhed bliver medregnet i hans Anciennetet. Er Forholdet derimod det, at en ung Mand i et Par Aar underviser som Timelærer ved en Købstadskole, og saa føler, at hans Stilling ved Skolen er af en saadan Beskaffenhed, at han ikke kan vente fast Ansættelse ved denne Skole, saa rejser han til en anden Købstadskole og er der maaske et Aar eller to. Her blive Forholdene lige saa brogede for ham som det første Sted, og saa rejser han det tredie Sted hen og opnaar maaske endelig til Slut at faa fast Ansættelse et Sted, hvor han slet ikke har udøvet Timelærer virksomhed. Saa skal denne Købstadkommune ikke blot betale ham

Begyndelseslønnen efter Lønskalaen for denne Kommune, men rimeligvis tillige ogsaa et eller maaske to Alderstillæg; har hans Timelærer virksomhed i alt spændt over 5 Aar, skal han straks have to Tillæg. Det er klart, at denne Kommune gør det ikke, den antager ikke en saadan Mand, men naturligvis en yngre Lærer i Stedet, til hvem den kun skal udrede en ringere Løn. Men at en saadan Lærer ogsaa skulde have det Privilegium, den Begunstigelse, som ligger netop i Punkt b — altsaa under de Betingelser, som der ere fastsatte — naar han saaledes har undervist som Timelærer Sted efter Sted, synes at være ganske urimeligt.

Nu skal jeg dernæst vende tilbage til selve Ændringsforslaget, altsaa Nr. 18. Det gaar ud paa, at den Timelærer virksomhed, som altsaa sker forud for det Tidspunkt, da det foreliggende Forslag er blevet til Lov og træder i Kraft, ikke skal paavirkes af Bestemmelsen i Punkt b. Hvad betyder det? Det betyder, at den Timelærer virksomhed kommer aldeles ikke i Betragtning, naar vedkommende Lærers Anciennetet skal opgøres. De Betingelser, hvorunder Timelærer virksomheden i saa Tilfælde kan komme i Betragtning, ere fastsatte i Punkt b., men naar b. ikke skal gælde det næste Punktum under b., Ændringsforslaget, er det jo klart, at den sidste Bestemmelse altsaa ligefrem slaar en Streg over den første, annullerer den, saa denne fuldstændig gaar ud. Hvis denne Lov træder i Kraft, før Højesteretsdommen er falden, vil Følgen blive den, at alle de Lærere og Lærerinder her i Landet, der have udøvet Timelærer virksomhed, ville miste Retten — jeg taler naturligvis om den Timelærer virksomhed, der har fundet Sted, efter at Skoleloven er traadt i Kraft — til at faa denne Virksomhed medregnet i deres Anciennetet ganske og aldeles. I Stedet for, hvad der naturligvis er Mindretallets Hensigt, at gennemføre en yderligere Begunstigelse for disse Lærere og Lærerinder, bliver der paaført dem et alvorligt Tab. Jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Kultusminister ikke vil tage det saa strengt, jeg er tilbøjelig til at tro, at han vil ræsonnere som saa, at de, der allerede have faaet deres Anciennetet opgjort og deres Lønningstillæg fastsat, ville ogsaa fremtidig faa Lov til at beholde det, men hvert Fald vilde han være i sin gode Ret, hvis han sagde, at al Timelærer virksomhed, ogsaa den, der ifølge Punkt b. kan kræves medregnet ved Anciennetetens Fastsættelse,